

ראיה חדשה של האפסנאות בשדה-הקרב

סא"ל צבי אלון

עוד בטרם נתפרסמו השינויים במבנה המערכת-הלוגיסטית בארה"ב — שאת הצורך בהם הציג מאמרו של סא"ל צ. אלון „נושא אקטואלי: הארגון הלוגיסטי" ב„מערכות" קמ"ב — הופיע בירחון „ארמי" האמריקני מאמרו של לויט-קול. ר. נ. רולסון, אשר דן בעצם באותה פרשה מזווית-ראיה שונה והצעותיו לא הרחיקולכת כאלה שנתקבלו למעשה על-ידי הנהגת הכוחות-המזוינים של ארה"ב. תמציתו של מאמר אופיני זה — שעובדה על-ידי סא"ל צ. אלון, אשר גם הקדים מספר משפטי-נבואה — ניתנת להלן.

את נעלי חייליה ואת הטנקים שלה ביחידה אפסנאית אחת. אולם חשוב לה שכל כלי-לחימה בשלמותו יימצא בטיפול יחידה אפסנאית אחת. יחידה אחת חייבת לתקן ולשפץ כל חלקיו של הטנק, אף אם נמצאים הם בעצם בתחום טיפולו של חיל אחר (כגון מכשיר-הקשר — שחלה עליו אחריות-ההספקה של חיל-הקשר ואילו כלי-העבודה הם ענין לחיל-ההספקה). ואילו היחידה הלוחמת צריכה לקבל ממקום אחד טנק שלם, מתוקן ובכשירות מלאה ללחימה. היחידה האפסנאית תבצע משימה זו בחייליה-היא ובחיילי חילות-מקצועיים אחרים, שסופחו אליה.

רב ההבדל בין הצעה זו ל„האחדה" כוללת. השיטה שהוצגה כאן שומרת על ריכוז-הידע החילי, על הבסיס התורתי וההדרגתי כתי של כל אחד מן החילות — ועם זאת מבטיחה היא לעוצבות שירות אפסנאי מתאים. אין היא עושה „דיסה" אחת מדברים שאין קשר מהותי ביניהם.

עקרון נוסף הנובע מבדיקת הפעילות האפסנאית בשדה-הקרב של העתיד הוא שילוב הספקה ואחזקה מזה — וביזור היחידות מזה. עלינו להקים יחידות מאוונות בגודל בינוני, שתכלולנה גורמי-ההספקה וגורמי-האחזקה — ואשר תוקצינה לכל דרג (לדוגמה: „יחידת חימוש לסיוע-כללי", שתטפל בהספקת רכב, נשק ומכשירים ובאחזקתם) ותהיינה ברות-חליפין. יתרונותיהן: לכל צרכן יהיה מקור הספקה ואחזקה קרוב, עם מלאי שיוכל לקיימו אף בלוחמה אטומית. היות והיחידות האפסנאיות תהיינה ברות-חליפין, הרי במקרה שאחת תיפגע — תוכל חברתה, הפועלת באותה גיזרה או המוקצית מן הדרג הגבוה יותר, להחליפה. על-ידי כך תהיה אפשרות להעביר במהירות את „נקודת-הכובד" האפסנאית מגזרה לגזרה. בכל פריט עיקרי אחד (וכן בכל הדברים הקשורים באותו פריט) יקבל הצרכן שירות מגורם אפסנאי אחד בלבד.

זאת ועוד: בגלל צמצום גודלה של היחידה האפסנאית לא תהווה היא מטרה אטומית „כדאית". כאן חובה להזכיר שהמלחמה החדשה מחייבת גם אורח חדש של פיקוח-מלאי בשדה הקרב. דירוגו של הפיקוח חייב להיות מירבי — תוך מגמה שפיקוח על פריטי-צריכה (כגון תחמושת) יוגשם בדרגים נמוכים ככל האפשר, או בהספקה חפשית.*

ולסיכום: הצעות אלה אינן מבריקות, ואין הן קוסמות כהצעות להתארגנות כוללת מחדש. אך הן תבטחנה מתן השירות הדרוש בשדה הקרב; והן תסתייענה בעשרות שנות נסיון שהוכח בשדה-הקרב.

המהפכות בארגון הלוגיסטי העוברות עתה על צבא ארה"ב, אינן מקובלות על כל קציני המערך-הלוגיסטי; ונמצאים גם כאלה — כמו כותב המאמר האמור — המתנגדים להן באופן חריף.

מאמר זה ראה אור בטרם פורסם צו-הארגון החדש של מינסטר-ההגנה האמריקאי, מק-נמרה, (עליו — ראה ב„מערך" כות" קמ"א, בעמ' 32); אך יש להניח שמגמת הארגון החדש, ואף רבים מפרטיו, היו ידועים כבר לכותב. אולי גם בשל כך ראויות הסתייגותיו לעיון ומחשבה מצד אנשי הארגון-הלוגיסטי.

והנה קיצורם:

בזמן האחרון רבו הצעות לשינוי הארגון הלוגיסטי. שינויים אלה, שיעלו הון-תועפות, אינם חיוניים לביצוע מטרות היחידה של האפסנאות: מתן שירות טוב לכוחות-הלוחמים. וגרוע מכל — ספק האם בכלל יהיה הארגון החדש מסוגל לקיים את יעודו העיקרי הזה.

הן המצדדים בביטול החילות הטכניים והן המגינים על קיומם שוכחים שבענין זה אין לפנינו רק „לבן" ו„שחור". אין במציאות „רק" פתרונות ארגוניים קיצוניים — כאשר יש בקוטב האחד מיוזג מלא של חילות אלה, ובקוטב האחר הפרדה בין פעילות חיל אחד למשנהו, בכל הדרגים. קיים גם שטח „אפור" שלעיתים הוא הנותן את הפתרונות הטובים ביותר. ודוקא שטח „אפור" זה — הוא שיבטיח בוודאי שירות אפסנאי טוב ביותר, הן במלחמה-גרעינית והן במלחמה בכלי-נשק מקובלים. אלא שלמציאת השטח ה„אפור" עלינו לנתח תחילה את מהות השירות האפסנאי.

מאפיינים אותו מספר דברים:

חלוקת תפקיד ההספקה למספר תחומים שונים כשזרימת האספקה המתבצעת בכל תחום הנה שונה, (כך לגבי מזון — זרימה קבועה, לפי מצבת-גייסות; לגבי תחמושת — לפי הפעילות, מיקום הארטילריה וכו').

האחזקה היא חלק מההספקה; שכן התיקונים באים בעצם כתחליף להספקת פריטים חדשים — ולכן חייב להיות שילוב מלא בין שניים אלה.

ניהול פעילות הספקתית מחייב ידע מקצועי יסודי — ואינו יכול להתגשם רק באמצעות מיכון.

ביזור, בפרט בלוחמה-אטומית, הוא צו השעה.

משבדקנו מהות הפעילות האפסנאית לסוגיה השונים, ניוכח מיד שבגלל תכונותיהם השונות של הפריטים אין זה מעשי, ואף אינו נכון, לרכז את כל פריטי ההספקה והאחזקה כולה בידי גורם אחד. לעוצבה אין זה חשוב או חיוני אם מתקנים

* שיטה, בה מסופק הפריט ליחידה ללא צורך בהקצבה.